

ТДВ «ІНСТИТУТ ОБЛІКУ І ФІНАНСІВ»
НАУКОВО-ВИРОБНИЧИЙ ЖУРНАЛ «ОБЛІК І ФІНАНСИ»

УНІВЕРСИТЕТ ЕКОНОМІКИ ТА ПРАВА «КРОК»
КАФЕДРА НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ ТА ФІНАНСІВ

ЕКОНОМІЧНЕ МАЙБУТНЄ УКРАЇНИ ОЧИМА МОЛОДИХ ДОСЛІДНИКІВ

*Програма
Всеукраїнської науково-практичної конференції
(30 листопада 2018 р., м. Київ)*

Посвідчення УкрІНТЕІ № 532 від 05 листопада 2018 року

Київ
ТОВ «ВІПО»
2018

щодо його зростання від операційної діяльності

Харьков В.О. Формування фінансового результату від операційної діяльності суб'єктів господарювання

Шелудченко М.В. Аналіз стану банківської системи України

Шитова В.І., Окуневич І.Л. Валютний ринок України: стан, проблеми, перспективи та його регулювання

Секція III. Економіка та управління

Атаманенко В.В. Використання потенціалу сільських територій регіону

Бойко Л.О., Антоненко А.Ю. Фермерське господарство як форма приватного підприємництва в аграрному секторі економіки

Бродовський М.А. Зовнішньоекономічна діяльність України в нафтогазовому секторі

Бушовська Л.Б., Годлевська В.О. Сучасні тенденції міграційних процесів в Україні за умов поглиблення кризових явищ

Vdovychenko L.Yu., Vozhatkina Ye.S. Modeling of the strategy of management of financial and economic safety of the enterprise

Вербовська Л.С., Хомчин І.Л. Мотивація персоналу підприємств готельно-туристичної сфери

Вербовська Л.С., Шпакович В.М. Інвестиційна привабливість Івано-Франківської області

Вітязь А.Ю. Організаційна культура, як аспект управління промисловим підприємством

Волонтир Л.О. Інформаційні технології в аудиті

Галдін Д.О. Діагностика ймовірності банкрутства на підприємстві з використанням моделей Альтмана та Бівера

Гальчик О.А. Сутність управління виробничою діяльністю підприємства

Дем'яненко Т.І. Інтегральні показники інноваційно-інвестиційного розвитку промислових підприємств

Деряга О.В., Гасвська Л. М. Механізм та методи управління ризиками на підприємстві

Єланська Н.О. Ефективні методи управління персоналом

Зелінська О.В. Сучасні інформаційні технології у вітчизняному аудиті

Ivanova V.B., Moskvitsova E.O. Investments in human capital as a basis of enterprise's innovative activity enhancement

Івасів І.І. Вплив факторів середовища на розвиток підприємництва в Україні

Каліна І.І. Економіко-правові засади функціонування цифровізації економіки

Касич А.О., Майстренко В.О. Організація стратегічного планування на підприємстві в умовах ринкової економіки

Кирилюк О.Ф., Пиренко Т.М. Формування і реалізація експортного потенціалу галузі бджільництва в Україні

Кльосов М.М. Оцінка тенденцій розвитку рослинництва в Україні

Ковальова М.С. Підходи до визначення сутності терміну «безпека»

Козак К.В. Біогаз – основа зеленого бізнесу та шлях до енергетичної незалежності України

Литвак С.Б., Гавєська Л.М. Управління бюджетним процесом в Україні

Лозін Х.В. Стратегічний аналіз конкурентоспроможності ПАТ «Укртелеком»

Мальцева Ю.О. Стратегічні напрямки розвитку Степанівської об'єднаної територіальної громади

Матвєєв В.В. Державна підтримка розвитку виноградарсько-виноробного підкомплексу України

Мостова Т.Ю., Наконечна Н.В. Bitcoin та інші цифрові валюти в якості легального платіжного засобу

Остренко А.М. Аналіз тенденцій виробництва соняшнику в Україні та світі

Отливанська Г.А., Осецька А.В. Теоретичні аспекти формування дивідендної політики телекомунікаційної компанії

Petrikieiev D.S. The essence of the resource-functional approach of estimation of economic safety of an enterprise: corporate governance

Потапова Н.А. Особливості функціонування розподільчої логістики АПК

Рябоконт А.В. Ефективність використання ресурсного потенціалу аграрних підприємств

Сав'юк Л.А., Драчук Ю.З. Система дуального формування в підвищенні ефективності освітньої та економічної систем країни

Сингаївська О.О. Ризик – менеджмент в системі управління діяльністю випробувальної лабораторії легкої промисловості

Субін І.М. Форми та видові прояви мотивації праці

Торб'як Б.М. Теоретичні засади формування стратегії розвитку регіональних фармацевтичних ринків

Трушлякова А.О. ABC-аналіз як інструмент раціонального управління та оптимізації запасів

Щербак М.П., Мартиненко В.П. Сутність товарної політики підприємства

Яковенко Я.Ю. Систематизація індикаторів сталого розвитку підприємств гірничодобувної промисловості

Ярославський А.О. Складові економічної безпеки підприємств

Облік і фінанси
Accounting & Finance

Сертифікат

засвідчує, що

Потанова Надія Анатоліївна

прийняла участь у роботі
Всеукраїнської науково-практичної конференції

**«Економічне майбутнє України
очима молодих дослідників»**

Посвідчення УкрІНТЕІ № 532 від 05 листопада 2018 року

Голова Оргкомітету конференції
виконавчий редактор
журналу «Облік і фінанси»
Остапчук С.М.

Київ
30 листопада 2018 року

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ РОЗПОДІЛЬНОЇ ЛОГІСТИКИ АПК

Збут сільськогосподарської продукції та продуктів її переробки посідає одне із ключових місць в ланцюзі поставок сільськогосподарської продукції. Конкурентний ринок сільськогосподарської продукції вимагає від виробників дотримання стандартів якості та рівноваги цінової політики. При цьому інтереси споживача являють собою основу для формування цільових груп покупців та політики для їх обслуговування. Реалізація сільськогосподарської продукції є одним із ключових факторів, що впливає на ефективність отримання кінцевих прибутків та пошуку потенційних споживачів виробленої продукції.

Реалізація сільськогосподарської продукції відбувається через прості ланцюги та складні з інтеграцією різного ступеня. Перед підприємствами АПК постає питання не тільки як виробити якісну продукцію, але й реалізувати її на ринку. Насиченість ринку сільськогосподарською продукцією є однією із складових дотримання продовольчої безпеки держави.

Розподільча логістика АПК це управління товарними та супутніми інформаційними потоками на етапі розподілу сільськогосподарської та продовольчої продукції від виробника до кінцевого споживача з метою задоволення повноти його попиту. Розподільча логістика охоплює ряд функцій, пов'язаних із гарантованою доставкою продукту до споживача: транспортування, зберігання, пакування, доробка, сервіс та ін. При цьому виникає ряд супутніх питань, пов'язаних із управлінням інформацією, фінансуванням та правовим супроводом логістичних операцій.

Під розподільчою логістикою АПК розумітимемо управління товарними та супутніми інформаційними потоками на етапі розподілу сільськогосподарської та продовольчої продукції від виробника до кінцевого споживача з метою задоволення повноти його попиту. Розподільча логістика охоплює ряд функцій, пов'язаних із гарантованою доставкою продукту до споживача: транспортування, зберігання, пакування, доробка, сервіс та ін.. При цьому виникає ряд супутніх питань, пов'язаних із управлінням інформацією, фінансуванням та правовим супроводом логістичних операцій. На етапі розподілу не створюється матеріальний ресурс, а збільшення доданої вартості відбувається за рахунок додаткових операцій по доробці та супроводу продукції. Разом з цим потреба в організації ефективних та стійких каналів збуту та забезпечення зберігання гарантованих запасів виникає у підприємств АПК різної форми власності, що спонукає виробників до залучення в ланцюги постачання посередників в межах аутсорсингу.

На мікрорівні розподільча логістика АПК формує стратегію доведення до споживача в межах конкретного підприємства: управління портфелем замовлень; укладання договорів із покупцями; забезпечення ритмічності функціонування каналів реалізації продукції; управління логістичним сервісом; управління параметрами динаміки товарних потоків; управління запасами; управління складами та мережею розподілу; створення та вдосконалення системи інформаційного забезпечення.

На макрорівні розподільча логістика АПК функціонує в межах глобального простору і забезпечує повноту розподілу на різних територіях поза межами однієї держави, від чого залежить зростання експортного потенціалу та можливість виходу на міжнародні ринки. Основними функціями на макрорівні розподільчої логістики АПК є: прогнозування попиту; вибір та оптимізація каналів розподілу; розробка та виконання

плану митних операцій по супроводу продукції; проектування та управління розподільчою мережею на всій території; формування та управління сервісною мережею; формування системи інформаційних комунікацій з клієнтами в глобальній мережі.

Частково упорядковану множину посередників, які здійснюють доведення продукції до споживача, називають каналом розподілу. Вироблений продукт надходить до кінцевого споживача різними шляхами. Реалізація продукції сільського господарства відтворює процес руху товару (його розподіл) по внутрішніх (проміжне споживання) та зовнішніх каналах (кінцеве споживання). Сільськогосподарська продукція може мати як кінцеве споживання, так і надходити в переробку харчової промисловості у вигляді сировини. У випадку сировини відтворюється інтегрований ланцюг постачання за типом сільськогосподарський виробник – переробне підприємство – кінцевий споживач, який може існувати в правовому полі одного власника (агрохолдинг), або різних власників (різні підприємства на договірних засадах). Рух продукції розглядається як цілісний потік, що проходить етапи формування доданої вартості до моменту отримання його кінцевим споживачем. У такий спосіб розподільча логістика АПК може аналізуватись з позиції управління процесами, в основу яких покладено наступні принципи: процес аналізується в окреслених межах; основні індикатори функціонування є динамічними; процес характеризується подіями, критерії результатів яких є основою оцінки загального цільового критерію функціонування; результати процесу призначені для конкретного клієнта. Сільськогосподарська продукція може мати як кінцеве споживання, так і надходити в переробку харчової промисловості у вигляді сировини. При поставках сировинного продукту працює інтегрований ланцюг (виробник – переробне підприємство – кінцевий споживач). В інтегрованих ланцюгах існують можливості щодо перерозподілу логістичних витрат в середині самого ланцюга за рахунок взаємопов'язаних підприємств. Рух продукції розглядається як цілісний потік, що проходить етапи формування доданої вартості до моменту отримання його кінцевим споживачем. В процесі руху матеріальний потік утворює поставку, вартість та цінність. Симбіоз цих категорій обумовлений взаємоінтегрованими характеристиками та центрами, де виникають їх основні елементи. Аналіз розподільчої логістики АПК має характеристики системного аналізу та процесного підходу. В такому випадку ключовими факторами є: окреслення меж, в яких розповсюджується потік; динамічність потоків та критерії запізнення по відношенню до виконуваних операцій; критерії оцінки можуть бути як ізольовані по окремих частинах, так і інтегральні, що визначають оптимальний рівень функціонування всього процесу розподілу.

Розподільча логістика забезпечує сталість реалізаційних процесів. Основними її складовими в аграрному секторі можна визнати управління складськими потужностями, розподільчими центрами і запасами. Безперебійний рух товарних потоків мають забезпечувати відповідні обсяги складських приміщень та оптимальне їх територіальне розташування.

На сьогодні найбільш продуктивною залишається розподільча логістика зернових культур та фруктів. Це зумовлено рядом факторів, основний серед яких є експортно-орієнтований склад продукції. Розширюються ринки нових продуктів, наприклад, для України перспективним є ринок Азії для реалізації фруктів та плодів. Проте, дефіцит логістичних технологій зумовлює проблеми налаштування логістики на тривале транспортування з відповідними термінами зберігання. Проблемою Європейського ринку залишається холодна логістика, що забезпечує продажі заморожених та охолоджених продуктів. Пункти перевалки, сховища та формування шляхів доставки визначені ключовими проблемами зернової логістики. Одним із актуальних питань постає питання реалізації органічних продуктів, а разом з цим і

формування логістичної складової, що забезпечить якість зберігання у відповідності до поставлених стандартів і вимог. Все позиціонує необхідність розвитку технологій розподільчої логістики в АПК.

В сучасній агрологістиці України можливо виділи ряд проблем, основними серед яких є:

- відсутність чітко спрямованої стратегії розвитку держави в галузі агрологістики з базовими правовими принципами, напрямками інфраструктурних проектів, іноваційно-інвестиційним забезпеченням;
- зниження інвестиційної активності по будівництву сучасних сховищ та складських приміщень в аграрному секторі;
- відсутність чітко сформованого механізму державного регулювання ринку земельних ресурсів, а разом з цим і логістики точного землекористування;
- дефіцит компетентності в середовищі агрологістики, що обумовлено рівнем підготовки кадрів по ключових спеціальностях у вищих аграрних навчальних закладах.

Розподільча логістика виступає стабілізуючим ланцюгом в реалізаційних процесах. Основними її складовими в аграрному секторі можна визнати управління складськими потужностями, розподільчими центрами і запасами. Безперервний рух товарних потоків мають забезпечувати відповідні обсяги складських приміщень та оптимальне їх територіальне розташування. На сьогодні в Україні намітилась тенденція дефіциту складських потужностей. Дефіцит потужностей для зберігання зернових оцінюється на рівні 30 млн. т. При цьому загальний обсяг введених в експлуатацію в 2016 р. зерносховищ, склав 1,31 млн. т, а сукупні потужності для зберігання досягли 49,4 т. Основні приміщення орієнтовані на продукцію птахівництва (птиці та яйця), зберігання овочів та фруктів. Існує значна потреба в тваринницьких приміщеннях для великої рогатої худоби. Проектування та територіальне розміщення приміщень (з урахуванням спеціалізованих складів) є одним із першочергових завдань розподільчої логістики АПК, що вимагає врахування сезонності продукції, тривалості технології виробництва, транспортування із місць виробництва до кінцевого споживача.

Перелік показників, за якими може оцінюватися операційна й логістична ефективність підприємства, є досить значним. Частина з таких показників є загальноприйнятими, частина – особливими для цього підприємства. Але при цьому всі показники можна розділити на: – ті, які відображають безпосередній вплив логістичних процесів на формування прибутку підприємства; – ті, які відображають непрямий вплив цих процесів на формування прибутку. При цьому також є розподіл показників ефективності на ті, які вимірюються в абсолютних величинах, і ті, які вимірюються у відносних величинах. Розглянемо дві групи показників, які можуть вимірюватися як в абсолютних, так і у відносних величинах. Основними показниками прямого впливу логістичних процесів на прибуток є: 1. Вартість проходження одиниці продукції через ланцюжок від постачальника/виробника до споживача. Визначення такого показника допоможе зрозуміти менеджменту підприємства, на якому з етапів виникають надлишкові витрати, а також зрозуміти причини їх виникнення. 2. Час, за який товар проходить систему розподілу/ланцюжок руху товарів. 3. Коефіцієнт оборотності запасів за кожним ланцюгом системи. Бажано, щоб підприємство мало можливість оцінити цей показник для кожної товарної позиції. У такий спосіб оцінюється коефіцієнт оборотності запасів у системі розподілу або мережі, тобто скільки раз сукупні запаси були продані системою за звітний період. 4. Період ліквідації дефіциту запасів на складі. Це строк, протягом якого на складі є дефіцит продукції, від моменту виникнення цього дефіциту до моменту його ліквідації. Досить виправданими є зусилля зі скорочення строку ліквідації дефіциту за товарними позиціями. А за товарними позиціями групи «А» цей період взагалі повинен бути мінімальним. Припустима

тривалість дефіциту визначається кожним підприємством окремо, виходячи із власних цілей і фінансових можливостей. Таким чином, підприємства повинні мати чітку стратегію щодо побудови власної розподільчої мережі з визначенням основних центрів тяжіння споживачів. Держава повинна формувати стратегічний план розвитку розподільчої логістики АПК з урахуванням побудови оптово-розподільчих центрів та оптових ринків сільськогосподарської продукції, що дозволило б орієнтуватись на основні території з найбільш концентрованою реалізацією та проводити, за необхідності, переорієнтацію каналів по інших територіях.